

- *Oğlum, niyə ölməyə belə tələsirsən?*

- *Ölməyə yox, qisasımızı almağa tələsirəm, ana!*

Bu, anasıyla son söhbəti idi Nicatın.

44 günlük Vətən müharibəsi igidlərimizin şücaəti, döyüş ruhu, haqq uğrunda mübarizə əzmi sayəsində otuz illik işğala son qoyaraq böyük qələbəmiz ilə nəticələndi. Bu uğurda minlərlə igidimiz canından keçdi. Onlardan biri də Nicat Şükürlü idi. Yaşasaydı, şəhadətindən 12 gün sonra 29 yaş tamam olacaqdı...

Xidməti borcunu illər öncə ödəmiş olsa da, ürəyi dözmürdü. Vətənin dar günündə yaxasını kənara çəkərək yaşamağı qüruruna, qeyrətinə sığıdırmadı və həmin günlərin birində hərbi komissarlığa gedərək adını könüllülər sırasına yazdırdı. Həmin gün ona hələ gözləyəcəyini, könüllülərə ehtiyac olmadığını desələr də, ruhdan düşmədi, ertəsi gün də gedib israrla təkid etdi.

Torpaqlarımızın işğaldə olması, xüsusilə də 2020-ci ilin iyul hadisələri ona yaman təsir etmişdi. Qismən səfərbərlik elan olunduqdan sonra birlikdə hərbi komissarlığa gedib adlarını yazdırıblar. Vüqar deyir ki, komissarlıqdan ilk ona zəng gəlib. Nicat elə bilib ki, onu aparmayacaqlar. Hərbi komissarlığa getməyə hazırlanmış ki, ona da zəng gəlib.

Keçirilən təlimlərdən sonra hər iki dost cəbhəyə yola düşüb. Burada da Nicat öz çevikliyi, bacarığı ilə fərqlənib. Bu xüsusiyyətlərinə görə onu manqa komandiri təyin ediblər. Vüqar deyir ki, ayrı-ayrı bölüklərdə olsalar da, eyni taborda vuruşmuşlar. Döyüş zamanı neçə yaralı əsgərə kömək

Şəhidlərimizin qisasını alan qəhrəman

ması Nicatı həmişə narahat edirdi: "Tovuz hadisələri isə sanki səbrini daşıran son damla oldu. Hərbçilərimizin, xüsusən Polad Həşimovun erməni təxribatına uğraması ona yaman təsir etmişdi. Evdə qərar tuta bilmir, bütün günü xəbərlərə qulaq asır, şəhidlər haqqında məlumatlar öyrənməyə çalışırdı. Qisas eşqiylə alışıb-yanırdı. Elə hey deyirdi ki, bu qan yerdə qalmamalıdır".

Anası bunu da deyir ki, bir axşam ailəlikcə süfrə arxasında əy-

icazə alaraq ailəsiylə görüşməyə gəlib. Anası üzündəki həsrət, nisgil dolu gülümsəməylə o anları sanki yəni-dən yaşayır: "Əvvəl atasıyla, bacısıyla görüşdü. Bacısının başına sığal çəkib qulağına nəsə dedi. Yəqin ki, mənə ona tapşırırdı... Sonra mənə yaxınlaşdı. Son dəfə canımdan bir parçamı öpdüm, qucaqladım, qoxusunu ciyərlərimə çəkdim. Ayrılıb 1-2 addım atandan sonra mənə tərəf çevrilib, "Ana, boynunu niyə bükmüsən. Başını həmişə dik tut" dedi və getdi. Demə, bu, son görüşümüz imiş".

Döyüşə tələsən əsgər...

Əslən kürdəmirli olan Nicat Şükürlü 1991-ci il oktyabrın 23-də Bakıda anadan olub. O, hələ uşaqlıqdan inadkarlığı, cəsurluğu, vətənpərvərliyi ilə seçilirdi. İdmanla məşğul olur, yarışlarda qalib gəlirdi. Ailəsi, xüsusilə də anası həmişə oğlunun ali təhsil almasını istəyirmiş. Amma o, ilk olaraq əsgərliyə getməyi üstün tutub. Hərbi xidmətdən sonra Bakı Slavyan

Universitetinə daxil olub. Qismət də elə gətirib ki, universiteti bitirsə də, diplomunu şəhid olduqdan sonra anasına təqdim ediblər.

Anası Yeganə Şükürova deyir ki, torpaqlarımızın işğal altında ol-

ləşib şam edirmişlər. Nicat yenə qeyzlə tapdaq altında qalan torpaqlarımızdan, artıq savaşağın vaxtının gəldiyindən danışırdı. Lakin onun döyüşə qatılmaq istəyindən ailəsi bixəbərmiş: "Oğluma uzun-uzun, həsrətlə baxdım! Bu zaman o, gözümə həmişəkindən daha yaraşlıq, mərdanə göründü..." - deyir Yeganə xanım.

Adını könüllülər siyahısına yazdırıldığını üç gündən sonra öyrəniblər. İlk olaraq bacısına deyib. Bunu eşidən Yeganə xanım hövlnak oğluna zəng edib, səsi titrəyətitrəyə özündən soruşub. Anasının kövrəkliyini görüb ona toxtaqlıq verərək deyib ki, "Ana, darıxma, o qədər könüllü var ki".

Sentyabrın 29-da döyüşə yollanmazdan əvvəl komissarlıqdan

"Oğlum həmişə fəxrəm olub"

Şəhidimizin atası Ayaz Şükürovdan oğlunu soruşuruq. Boğazında düyünlənən qəhərlə güclə danışır. Deyir ki, həmişə oğul övladının olmasını arzulayıb. İlk Nicat olub. Onun doğulduğunu eşidəndə sevincindən yerə-göyə sığmayıb. Şəhid olana qədər o, atasına bu sevinci yaşadıb. Elə şəhadətə qovuşandan sonra da... Bir də tez-tez onu xəstəxanadan çıxarıb evə gətirdiyi günü xatırlayır. Taleyin işinə bax, o zaman nə biləydi ki, bu evə bir gün bələkdə gətirdiyi körpəsini 29 ildən sonra çiynlərində çıxaracaq... "Elə bir an olmur ki, oğlumu düşünməyim, həmişə fikrimdədir. Mərd oğul idi. Heç vaxt haqsızlığa dözməzdi. Sonuncu dəfə oktyabrın 9-u səsinə eşitdim", - deyir Ayaz Şükürov.

Şəhidimizin uşaqlıq və döyüş yoldaşı Vüqar Mehdiyev deyir ki, o, həmişə yaşadlarından fərqlənirdi. Dürüst, cəsarətli, qorxmaz idi.

etdiyinin, son nəfəsinədək necə döyüşdüyünün şahidi olub.

Füzulinin və Cəbrayılın azad olunmuş ərazilərinin möhkəmləndirilməsində iştirak ediblər. Oktyabrın 11-də elə bu cəbhədə də ağır yaralayıb Nicat Şükürlü. Həkimlərin bütün söylərinə rəğmən onu həyatda saxlamaq mümkün olmayıb.

Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi uğrunda döyüş əməliyyatlarına qatılan və hərbi hissə qarşısında qoyulmuş tapşırıqların icrası zamanı vəzifə borcunu şərəflə yerinə yetirdiyi üçün Nicat Şükürlü Prezident İlham Əliyevin sərəncamları ilə "Vətən uğrunda", "Xocavəndin azad olunmasına görə" və "Füzulinin azad olunmasına görə" medalları ilə təltif edilib.

*Ülkər XASPOLADOVA,
"Azərbaycan"*

